

Predmet: „Kobre“

Sud: Viši sud u Nišu

Broj predmeta: K. 184/2013

Krivično delo: terorizam iz člana 125, u vezi sa članom 139 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa članom 22 KZ SRJ.

Okrivljeni: Šićer Maljoku, Džafer Gaši, Demuš Gacaferi, Dema Maljoku, Argon Isufi, Anton Čuni, Alija Rabit i Rustem Beriša

Više javno tužilaštvo: Ivan Stanojević

Sudsko veće: sudija Nebojša Žikić, predsednik veća
sudija Grozdana Jovanović, članica veća

Glani pretres: 12. 11. 2015.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Optužnica

Okrivljeni se terete da su, sa još preko 30 članova terorističke grupe „Kobre“, dana 30. septembra 1998. godine, izvršili napad na granične jedinice Vojske Jugoslavije tako što su na poljskom putu između karaula „Moj čoban“ i „Morina“ na jugoslovensko-albanskoj granici podmetnuli dve protivtenkovske mine i pripremili zasedu, pa je patrola granične službe Vojske Jugoslavije – 7036/3 Vranje, koja se po tom putu kretala motornim vozilom, aktivirala obe postavljene mine od čije eksplozije je poginuo Milan Bundalo, vođa patrola, vojnici po ugovoru Boban Mihajlović, Saša Kostić i Slađan Jovanović zadobili teške telesne povrede a vojnici po ugovoru Goran Tasić lake telesne povrede.

Takođe se terete da su u rejonu karaule „Košare“, kod tačke 403 na jugoslovensko-albanskoj granici, postavili oružanu zasedu u obliku potkovice, i kada je u vozilu „Pincgauer“ naišla pogranična patrola Vojske Jugoslavije – VP 1410/3 Niš, na istu otvorili vatru iz streljačkog naoružanja i raketnih bacača, od čijeg dejstva su poginuli vojnici na odsuženju vojnog roka Vladimir Radoičić, Miladin Gobeljić, Ilija Pavlović, Miroslav Jocić i Miloš Pavlović, dok su kapetan Goran Loznica i Goran Simić, vojnici po ugovoru, zadobili teške telesne povrede. Nakon toga su od pobijenih vojnika oduzeli lične stvari i vojnu opremu, te organizovali zasedu i otvorili vatru na helikopter Vojske Jugoslavije koji je nakon ovog događaja doleteo da zbrine ranjene i odveze poginule.

Okrivljenima se, pošto su nedostupni državnim organima, sudi u odsutnosti.

Oštećeni Goran Simić, Goran Tasić, Lozanka Radoičić i Zdravko Pavlović ostaju u svemu pri ranije datim iskazima kojima nemaju šta da dodaju.

Svedok Dobrosav Dražić

U vreme kritičnog događaja svedok je bio aktivno vojno lice u činu zastavnika – bio je četni starešina u izviđačkoj četi. Sa mladim vojnicima, stradalim Vladimirom Radoičićem, Miladinom Gobeljićem, Ilijom Pavlovićem, Miroslavom Jocićem i Milošem Pavlovićem, te kapetanom

Goranom Loznicom i vojnikom po ugovoru Goranom Simićem, krenuo je vojnim vozilom „Pincgauer“ da jedinicama koje su bile po dubini u obezbeđenju granice odnesu opremu, kao i da bi se usput mladi vojnici i obučili u izviđanju. Do mesta zasede išli su, zbog konfiguracije terena i lošeg puta, veoma sporo. Odjednom je, sa razdaljine od 10 do 20 metara, na njih otvorena zaglušujuća vatra iz streljačkog naoružanja. On se nalazio na zadnjem delu vozila zajedno sa mladim vojnicima, dok su u kabini bili kapetan Loznica i vozač Simić. Odmah po otvaranju vatre iskočio je iz vozila i prihvatio borbu. Pokušao je da zaobiđe zasedu, pa se udaljio u šumu na oko 20 metara od vozila. Tada je čuo da neko na srpskom jeziku govori „Drži onog ćelavog, ubij ga“, pa je zaključio da su ga napadači primetili. Zbog toga je, obzirom da je skoro bio ostao bez municije, zalegao i čekao napadače. Iz tog položaja nije mogao da vidi vozilo i šta se oko njega događa – samo je primetio, između drveća, obrise trojice terorista koji su krenuli prema vozilu. Ubrzo je došla i pomoć, pa je otišao do vozila i video da su od poginulih vojnika bile oduzete stvari i naoružanje. Nije video kada su vojnici stradali, ali misli da su stradali odmah. Takođe nije video kada su Loznica i Simić napustili vozilo. Odmah po izlasku iz vozila primetio je obrise dva lica, ali njih, kao ni tri lica koja su se uputila prema vojnom vozilu, ne bi bio u mogućnosti da prepozna.

Svedok Dejan Zdravković

Svedok je u vreme kritičnog događaja bio aktivno vojno lice – komandir diverzantskog voda koji se nalazio u objektu karaule „Košare“ – i bio je u činu kapetana I klase. Tog jutra vojnici su krenuli u patrolu između karaule „Košare“ i graničnog kamena C1. Njihov zadatak je bio da izvide pravac i da izvrše dopunu materijala i municije za grupu vojnika koja se nalazila na dubinskom obezbeđenju granice. Oko 11 časova čuo je pucnjavu, odmah dao uzbunu i sa vozilom i 5-6 vojnika krenuo prema mestu odakle je dolazila pucnjava. Kontaktirao je vojnike koji su se već nalazili na terenu. Na lice mesta došao je za oko 7 minuta. Zatekao je izrešetano vojno vozilo i tela poginulih vojnika. Primetio je da je vozilo pogođeno i iz raketnih bacača, te da su od poginulih vojnika oduzete lične stvari, oprema i naoružanje. Četiri poginula vojnika je zatekao van vozila, a poginulog Miroslava Jocića na vozilu, na puškomitraljezu. On je prvi uzvratio vatru. Ostali poginuli vojnici su bili kraj vozila, u položaju koji se tokom obuke uvežbava za brzi izlazak iz vozila. U kabini vozila našli su Simića, a kapetana Loznicu našli su na oko 60 metara od vozila, ranjenog, bez svesti. U blizini su našli i dve protivtenkovske mine koje su bile tako postavljene da na njih naiđe vojno vozilo koje se kreće iz bilo kog pravca. Smatra da je u ovoj zasedi učestvovalo 40 do 50 ljudi. Naime, grupa koja je izvršila napad bila je sastavljena iz tri dela. Prva udarna grupa brojala je oko 6 do 7 ljudi, druga grupa je bila na suprotnoj strani kako bi onemogućila beg, dok je treća grupa bila raspoređena po dubini, gde su našli i njihov bivak, pa je zaključio da je zaseda tu čekala tokom čitave noći. Odmah je pozvao Đakovicu, a oni su poslali helikopter na karaulu, na koji je otvorena vatra – i to sa karaule na albanskoj strani. Povređene je svojim vozilom odvezao do karaule. Na lice mesta odmah su izašli vojna policija, tužilac i istražni sudija i vršen je uviđaj. Odmah sutradan je video na albanskoj televiziji sve što su teroristi oduzeli od vojnika, jer su se oni hvalili predmetima koje su zaplenili.

Sud je odredio obavljanje sudsko-medicinskog veštačenja radi utvrđivanja uzroka smrti i mehanizma nanošenja povreda oštećenima.